

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 18. Marca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 6 Marca. Podpółkownicy Richłow i Masłow zostają komendantami półków muszkietyerskich Muromskiego i Rewelskiego. Zmarły Półkownik Filimonow z rang listy wymazany. Generalnym Konsulem w Paryżu wyznaczony Łabeński. Szpitale morskie uwolnione są od przepisów ukazu danego w r. 1806 dla dostarczających rozmaite potrzeby. Inspektor Wileńskiej dyrekcji lekarskiej Weic został konsyliarzem nadwornym. Nieżyńskiej gromadzie Greckiej oświadczono ukontentowanie najwyższe, iż ofiarą znaczną majątku swego przyłożyła się do uformowania i utrzymania wojsk ziemskich. Reskrypt Monarszy publicznie przeczytany przez cywilnego Gubernatora Frensdorfa zgromadzenie złożyło w kościele ku wiecznej pamięci; toż postanowiło założyć szpital, i własnym nakładem utrzymywać w nim osob chorých i ubogich płci obojey 20.

WIEN d. 9 Marca. Generał kawalerii Tige wice Prezydent rady nadwornej wojennej został uwolniony z pensją od służby. Umarli GL. Wolf i Querlonde, GM. Clement. W nadgodę zasług ozdobieni orderem nowym S. Leopolda G. artylleryi Alvinzy, G. kawalerii Bellegarde, GL. Hager, Zach, Bourgeois, Grune, GM. Vincenti, Kelter, Klein, Gomez, wielu innych Officyerów niższej rangi.

Kordon z wojsk Austriackich, Croatów i Pandurów rozciągnięty na granicach Tureckich pod kommandą G. Bellegarde wynosi teraz głów 70 t. może być zmocniony w potrzebie. Senat narodu Serwianów w Belgradzie wydał już wielorakie urządzenia; np. względem miar i wag używać się mających w kraiu, przyjmując Wiedeńskie, Węgierskie i Tureckie, względem sądów niższych i policyi, stanowiąc którzy i w jakiej liczbie urzędnicy zatrudniać się mają utrzymaniem porządku i sprawiedliwości; na ten koniec ustanowiona jest milicya cywilna Haydukami zwana, każda wieś mniejszą albo większą ich liczbę utrzymywać powinna według możności. Domy po miastach dawniej własne Tureckie, dziś po ustąpieniu Muzułmanów skarbowe obrócone są na potrzeby publiczne. Była powieść że wojska Mustafy 4 przeszędzły rzekę Drina z Bośni do Serwii wtargnęły. Rzecz objaśnił rapport przysłany od kommanderującego w tych stronach nad granicą Namiestnika Nenadowich do Naczelnika Czerny, w którym wyraził, iż w rzeczy samej Serwianów straż rozumiały się być bliższymi nowej wojny, i już gotowały się do odpięrania siłą gwałtu, słysząc gęste u przeciwników strzelanie z armat i ręcznej broni; lecz pokazało się wkrótce, iż to

czynili Turcy obchodząc niejakię święto uroczystym obrządkiem.

Arcy X. Rudolf Koadiutor Ołumuniecki do zdrowia przychodzi. Czytaliśmy bardzo interesujące pismo imieniem Oyca S. wydane przez Kardynała Casoni, z okoliczności wkroczenia wojsk Francuzkich do Rzymu które później będzie umieszczone. Angielskie eskadry napełniają odnogę Adryatycką, gdzie teraz niema żadney prawie żeglugi, wyspy Corfou i Cerigo tak ściśle są zamknięte, że tam obywatelom i załodze na żywności zbywać poczyna. Cokolwiek mówiono o nieczynności wielu Baszów, to pewna iż niektórzy Azyatyccy znaczną liczbę zbroynych zgromadziwszy, przesłali do Europy przez Constantinopol; ten lud nowozaciężny pośpiesza do obozu W. Wezyra pod Schumlą i Adrianopolem. Słychać, iż między wodzem najwyższym a Mustafą Bairaktar zaśzło nieporozumienie, z tąd kłótnia między Jańczarami i artylleryą, uciszona wprawdzie, lecz nie bez krwi rozlania. Z drugiej strony Lord Collingwood przez Kapitana okrętowego Stewart ostrzegł mieszkańców wysp Archipelagu Greckiego, ażeby na morze wychodzić nie śmieli, gdyż wszystkie ich statki bez względu zabierane będą przez Anglików, te wyiwszy które do Malty płynąć albo zamtąd powracać zechcą; tym sposobem handel do reszty upadł. Brytańscy zaś wodzowie zapewnili dla siebie żywność obfitą. W Constantinopolskim porcie Turcy śpiesznie uzbraiają okręta liniowe, fregaty, mniejsze statki, flotę Kapitana Baszy zkladać mające z którą ten wodz ma wkrótce wynieść pod żagle.

G. Gardanne Ambassador Imperatora Francuzkiego do Szacha Perskiego, d. 8 listopada wiechał do miasta Koi, które jest z granicznych pierwsze, tam wszelka gotowość była na przyjęcie gościa; Abbas Mirza syn Szacha w tych stronach kommanderujący bardzo grzecznie Generała przywitał. Szach o tém uwiadomiony wysłał natychmiast posła swego do Paryża z podziękowaniem; ten ma przy sobie więcej 100 ludzi, i niesie Napoleonowi bogate upominki od Pana swojego, które szacują kilka millionow; między innemi są szable Tamerlana i Kouli Kana, drogiemi kamieniami ozdobne; zachowane dotąd w całości w tym stanie, jak ich używali wspomnieni zwycięzcy. Ten poseł wkrótce jest spodziewany w Constantinopolu.

Antilskie produkta coraz rzadsze są w Austrii i droższe; funt kawy dziś kosztuje w Wiedniu 4 zł ryń. 45 graycardw; dla tey przyczyny konsumpcya oney zmniejszyła się do połowy; może ustać zupełnie, jeśli nie odmienią się okoliczno-

ści. Rafinerie cukru założone w Fiume i kilku innych miastach przestają być czynnymi, nie bez szkody dla kraju; mamy jednak nadzieję, że ta nadgrodzi się mieszkańcom, przez rozkrzewienie i wydoskonalenie rękodzieł domowych. Wyra- chowano dokładnie, iż w rozmaitych prowincjach Monarchii Austryackiej kopalnie corok wydają 3900 grzywien złota, 170 t. grzywien srebra, 80 t. centnarów miedzi, nie licząc kruszców innych. W całym państwie po reformach przez Józefa 2 uczynionych, przez następców Leopolda i Franciszka po części cofniętych, ogółem zostało klasztorów obojey płci 476, między którymi 8 Premonstratenskich, 19 Benedyktyńskich, 10 Cister- skich są bardzo bogate.

LONDYN d. 15 lutego. W śród wojen- nych przygod, niebezpieczeństw, oczekiwania, bo- jaźni, nadziei; pocieszyło wszystkich Brytańni W. mieszkańców szczęśliwe przybycie bogatej floty wschodnio Indyjskiej, która z kilkunastu okrę- tów złożona pod strażą 3 liniowych spokojnie odprawiwszy żeglugę, między wielo towarami przy- nosiła 14 mill. funt, herbaty, 200 t. sztuk nan- kinu, 400 t. funt. surowego iedwabiu, 14 t. skrzyń cukru, kilka t. worów saletry, 170 t. f. cynamo- nu, wiele goździków, muszkatu pieprzu, innych produktów Indyjskich, Chińskich, Perskich, Arab- skich, i wysp Azyi południowej. Tak wielka obfitość iednych cieszy, zasmuca drugich, gdy my- ślą iak trudne iest przedanie wszystkiego przy zamkniętym handlu dla nas w Europie.

Obywatele Pensilwańscy do Philadelfii zgro- madzeni iednomyślnie odezwę uczynili do Prezy- denta Rptey Jeffersona, prosząc ażeby raz ieszcze pozwolił imie swoje umieścić na liście kandyda- tów do pierwszego urzędu w narodzie, i został na lat 4 przynajmniej rządzcą okrętu, którym sternik doskonały tak długo i umiejętnie kiero- wał, gdyż trudno będzie następcy nieświadomą i mniej wprawną ręką ster utrzymywać wśród gwał- townych nawałności. Odpowiedział Jefferson. Żądacie żebym dłużej urząd sprawował; przez u- szanowanie dla poważnego zgromadzenia powi- nienbym to uczynić; lecz rozumiem iż przyczyny i pobudki dla których do życia prywatnego po- wracam uznają sprawiedliwemi Amerykanie. Do- bry obywatel zarówno powinien kończyć urzędo- wanie w chwili prawem zamierzoney, iak przyjęty obowiązek wiernie dopełniać. Gdyby konstitu- cya czasu nie zamierzyła, pierwszy i doczesny urzędnik mógłby wiekuistym zostać; pytajcie się historyi, ta wam Republikanci opowie, z iaką ła- twością w podobnych zdarzeniach rząd samowła- dny i dziedziczny został wprowadzony do wielu wolnych narodów. Przekonany że rząd dzisiej- szy najlepiej może uszczęśliwić Amerykę ziedno- szoną, mam za ścisłą powinność nie czynić na osłabienie iego, owszem starać się będę aże- by konstytucya w całości została. Mam zawsze przed okiem przykład nieśmiertelnego Washingto- na pożyteczny i wielki, nie mogę więc dopuścić, ażebym utrzymany był na urzędzie po drugiej lekyi i 8 letnich rządach. Muszę ieszcze i tę

prawdę wyznać, iż wiekiem nachylony ku staro- ści gdy czuję słabiejące siły ciała, domyślać się powinienem, że i władze duszy moiej słabieją, chociażbym tego przez miłość własną nie dostrze- gał, inni dostrzegać mogą. Szczęśliwy gdy słu- chając głosu przyrodzenia prosić będę, ażeby mi pozwolili ziomkowie w domowém zaciszu cierpieć dolegliwości wieku starego który się zbliża, gdy służenia im sposobność codzien utracam. Wdzię- czen iestem obywatelom Pensilwanii za dobre ro- zumienie; iezeli tak osądzą inne prowincye, ta be- dzie moia w starości zgrzybialey pociecha, ta nay- chlubniejsza nadgroda za 40 letnie ziomkom usługi.

Amerykańskie pisma donoszą, że maytkowie na fregacie Chesapeack zabrani Amerykanie byli rodowici, gwałtem wzięci do służby Angielskiej, z którey po kilku miesiącach uciekli. Też pisma nauczaią, że wielu bogatych Anglików mają w Ameryce dobra znaczne, albo wielkie w bankach Republikantskich kapitały; między pierwszemi iest Pultney, między drugimi Lord Erskine, którego kapitał przenosi 300 t. dollarów. Ztąd wniossek, iż Anglicy albo nie mogą iuz w kraju własnym czynić spekulacyi zyskowej dla zbytecznych ka- pitałów, i niezmiernie wielkiej spekulujących li- czby; albo spodziewaią się w domu odmian przez rewolucyą czyliteż nieprzyjacielski naziad, i dla tego wcześniej droższą własność na przyszłe po- trzeby unoszą za granice. Jakożkolwiek iest w Kongressie radzono te Anglików dobra i summy zaiąć sekwestrem; i chociaż nic nie postanowili prawodawce, w późniejszym czasie rzecz może przyiść do skutku po zaczętey wojnie. Tymcza- sem Oppozycya wołać nie przestae, że świat ca- ły nieprzyjaciół Brytańskich iest pełen. Od brze- gów Gangesu gdzie 80 millionów Indyanów trzy- mamy pod iarzmem, do spaloney Coppenhagi, od Constantinopola do Ameryki narody wszystkie pragną zemsty i poniżenia naszego, spodziewaiąc się że dzień dawno pożądany wkrótce zaiśnieie. Lecz Ministrowie zdaią się tych uwag nie słyszeć i trwaią w przedsięwzięciu wojowania z całym światem sami.

PARYZ d. 1 Marca. W X. Berg i Cli- wii Murat oprócz prowincyi Pruskich Munster, Mark Lingen, Teklenburg, ma otrzymać ieszcze Xięstwo Westfalskie dawną własność Elektorów Colońskich, dziś przez indemnizacye dzierżawę Landgraffa Hesse Darmstadzkiego, któremu w za- mianę inne kraie Francya postąpi. Zostaią w Niemczech niektóre prowincye Pruskie dotąd nie oddane nikomu, iakie są Erfurt, Bareuth; ostatnią podobno dostanie się Królowi Bawarskiemu. Gdy G Miollis wojsko Francuzkie z Etruryi do państw Kościelnych wprowadzał, tegoż czasu inna dywi- zya od Króla Neapolitańskiego przysłana osadza- ła Terracinę i inne miasta graniczne. Podróż Jmperatora Napoleona do Europy południowej wkrótce nastąpić musi, ponieważ gwardya iego i Mammeluki d. 22 lutego z Bordeaux ku granicom Hiszpańskim ruszyły. Zawczora sam odbierał przy- sięgę wierności od Arcy Biskupa Corfou wykonaną

Dziś dał wyrok przeciw rządowi Algierskiemu wyrażający, że gdy Dey traktaty łamiąc dozwala korsarzom swoim zabierać po dawnemu okręta kupieckie Włochów, Wenetów, Ligurów, Etrusków, i Neapolitańczyków, a poddanych Francji pojmany ma za niewolników; prawem wetowem rząd Francuzki zatrzymać każe wszystkie statki Algierskie iakie znaleźć się mogą w portach Francji i narodów z nią zprzymierzonych; ludzie będą zamknięci w zamkach warownych pod ścisłą strażą, własność samego Deia pod sekwestrem zostanie, dopóki ten według brzmienia umów z naszej strony podziśdzien świątobliwie dochowanych, nie wróci każdemu zdobytych okrętów, a iencom nie przywróci wolności nie słusznie utraconey.

Z Madritu wiadomość odbieramy, że następcą tronu Hiszpańskiego X. Asturyi ma wkrótce zaślubić Xiężniczkę domu z najpierwszych w Europie. Roquelaure Arcy Biskup w Malines mianowany członkiem kapituły przy kościele S. Dionizego przez Napoleona fundowanej. Pleban Devoisin generalnym Wikaryuszem W. Jałmużnika Francji Kardynała Fesch. X. Prymas związku Reńskiego zawczora Paryż opuścił powracając do państw swoich. Kapituła tuteysza katedralna prosiła Arcy Biskupa swego kardynała Du Belloy 100 letniego weterana, żeby iey pozwolił portret Pasterza przykładowego mieć i zachować na potomne czasy. Niewątpliwe była doniesienie, że z portów Hiszpańskich i Francuzkich nie godzi się na morze wychodzić żadnym okrętom narodów wojujących albo zprzymierzonych, tym nawet które chcą powracać do oyczyzny; według jednych czyni się to żeby z nich żaden przez Anglików nie był wzięty; zdaniem drugich ażeby nieprzyjaciel nie mógł wiedzieć, iakie przygotowania Mocarstwa zprzymierzone w portach swoich czynią do wypraw zamorskich, które Napoleon w utaieniu trzymać postanowił; dotąd z pewnością nie wiemy gdzie poszła eskadra z Rochefort, i czyli Admirał Gantheaume wyprowadził do Sycylii wielką flotę z Toulonu.

Przed kilku dniami Napoleon otoczony radą stanu i wielo dostojnymi urzędnikami przyjmował rapport deputatów od klasy litteratury i wyzwolonych nauk w Institucie; stawili się przed Monarchą Chenier Volney, Suard, Morellet, Boufflers, S. Pierre, Andrieux, Arnault, Villars, Cailhava, Domergue, Lacretelle, Lauion, Renouard, Picard. Prezydntący Chenier dawał sprawę. Narzekał niedawno Levesque mówiący imieniem klasy historyczney, na czas dla niey niepomyślny od r. 1789 do 1808 upłyniony. Tę samą epokę Chenier za najszcześniejszą wystawił dla litteratury Francuzkiej, wyliczając iacy ludzie żyli za naszej pamięci, i iakimi dziełami z bogacili język oyczysty. Uwielbił naprzód szkołę Port Royal, źródło niewyczerpane i czyste, z którego pod Ludwikiem 14 wypłynęła zdrowsza nauka i litteratura klassyczna. Wspomniał Condillaca, Mably, Marmontela, Sicarda, Lamberta; zbliżając się do czasów późniejszych, pochwalił dzieła polity-

czne i ekonomiczne Senatora Sieyès, Arcy Podskarbiego Lebrun, Roederer, Dupont do Nemours, Pastoret, Lacretelle; do litteratury La Harpe, Kardynała Maury, Palissot, Cailhava, Champfort; w Krasomówstwie Biskupa Bauvais, Mirabeau, Cazalès Chapelier, Barnave, Regnault, Vergniaux, Lanuinais, Boissy d'Anglas, Francais de Nantes, Garat, Portalis, Cambaceres; w prawodawstwie Thouret, Tronchet, Camus, Target, Talleyrand, Daunou, Condorcet. Nie przepomniał krótkich lecz wymownych odezwo, które tylekroć zapaliły serce i umysły rycerskie pod Lodi, Arcole, Marengo, w pustyniach Egipskich, na polach Włoskich Hiszpańskich, Niemieckich, Szwaycarskich, Pruskich Belgickich.

W wychwalaniu zmarłych mężów zacnych słyneli Garat, Suard, Arnault, Boufflers, Neufchateau, Cuvier, Portalis, Morellet. W opisywaniu podróży Volney. Styl iasny, zwięzły, ozdobny do nauk matematycznych, fizycznych, naturalnych przeniśli za przykładem Buffona, Lacepede, Bossut, Lavoisier, Fourcroy, Gretri do muzyki. O romansowych pisarzach nic nie powiemy; w liczbie ich wielkiej znalazł się nie ieden autor dzieła dobrze od narodów przyiętego. Poetów nie można przemilczeć. Fontanes Prezydent zgromadzenia prawodawczego, Parny, Lancelval wiele dzieł przyiemnych pisali. Gaston, Delille prócz własnych tłumaczyli Wirgiliusza i Miliona. S. Ange Owidiusza, Daru Horacyusza. Komu nie iest znaiomy Esmenard, Castel, Lebrun Delilla rywal szczęśliwy, gdyby śmierć nazbyt skora dozwoliła iemu zakończyć pieśń o Naturze. Boufflers, Ducis, Arnault, Andrieux, Renouard. Nakoniec Chenier wyliczył doskonalszych pisarzy Tragedyi, komedyi, dram wieku naszego; Ducis, Legouvé, Lemercier; umieścił siebie w ich rządzie z wyraźney woli Institutu, iako Autor Fenelona i Karola 9.

Odpowiedział Imperator. Jeżeli język Francuzki stał się powszechnym w Europie, wiśniemy ten zaszczyt mężom uczonym, którzy w gronie waszém zasiadali dawniej, i zasiadają ieszcze teraz. Prace wasze mam w naywyższym szacunku; oświecacie narody, potrzebni iesteście dla chwaly panującego i zaszczytu tronu. Z ukontentowaniem słyshałem sprawę mi daną o epoce upłynioney pod okiem naszym, która dla litteratury Francuzkiej tak pomyslną była. Opieki moiey bądźcie pewnymi.

Pisma nasze wierzyć nie chcą, żeby Król Szwedzki ponawiał z Anglią przymierze odporne i zaczepne, a W. Brytańni Ministrowie tak okrutnymi byli, ażeby Gustawowi Adolfowi ofiarowali przy posiłkach pieniężnych woysko lądowe, które gdyby nawet było nayliczniejsze nie potrafi państw Szwedzkich zasłonić od potężniejszych nieprzyjaciół. Lecz gdyby nad mniemanie ten Monarcha odmówił ostatecznie łączyć się do sprawy powszechney Mocarstw Europy lądowej, bez wątpienia woysko Francuzkie wkroczy do prowincyi Duńskich, a z rycerstwem tēy korony połączone Szwedów do odstąpienia związku Angielskiego przymusi.

Doktor Gall kilka już kursów nauki czaszkowej zakończył, niewiadomo czyli zechce nowe zaczynać; w pierwiastkach publiczność Paryzka nowości chciwa, iak w tylu innych miastach Europy, tłumem zbiegała się na słuchanie tego nauczyciela, tak dalece iż mieysca nie było prawie dla tych którzy o nim sądzić mogli i prawo mieli. Ztąd początek wzięły niezliczone powieści honor cudzoziemcowi temu czyniące, o zgadywanych tysiąckroć razy skłonnościach, przymiotach, wadach przyrodzonych, na pierwsze weyrzenie czaszki nieznanomych osob. Przyszła na resztę kolej do Anatomików, lekarzów, Chirurgów; i ci Galla rozprawiającego pilnie słuchali; lecz ich zdania są rozmaite, jedni ganią naukę, drudzy acz w liczbie mniejszey chwają; obojętni czekać postanowili, żeby czas dłuższy i powtórzone doświadczenia układ czaszkowy utrzymały lub zniszczyły.

HAMBURG d. 9 Marca. Chociaż nie jest ogłoszone przymierze między Francją i Danią za warcie, skutki jednak onego widzimy. Marszałek Bernadotte niedawno czynił popis woysk Francuzkich i Hiszpańskich pod murami naszymi, który ledwie się zakończył, wkraczać zaczęły do Hol. sztynu; regiment lekko konny X. Ahremberg trzymający straż przednią d. 7 stanął w Altonie; inne za nim nastąpią. W drugiey stronie dywizya woysk Duńskich ma osadzić wkrótce Lawenburg do Hanoweru należący. Regimentem Hiszpańskim porewii kazano pospieszać do Pomeranii Szwedzkiej i wyspy Rugen. W Berlinie nadzieję stracono widzieć ustępujących z kraiu Pruskiego w krótkim czasie Francuzow, na mieysce ubytych pólkow przychodzą nowe.

COPPENHAGA d. 5 Marca. Naostatek po długim oczekiwaniu sąd woyskowy do weyrzenia w postępek obrońców stolicy naznaczony doniosł następcy tronu, że G. Waltersdorf, Admirał Lutken, G. Adiutant Kirchhof mogą być z aresztu na wolność puszczeni, iako zupełnie nie wiśni; o G. Peymann nic ieszcze nie postanowiono; pierwsi do obowiązków swoich sprawowania powrócili. W sąsiedzkiej Scanii woyskowe obróty widzieć się dały; regimenta Szwedzkie poróżnych mieyscach dotąd rozrzucone zciągają do Landscrony, gdzie oboz wytknięto dla 10 t. żołnierza. Słychać iż uzbroiona Szwedów eskadra z Carlscrony pod żagle wyszła, i ma krążyć na morzu wschodniem. Następcą tronu ogłosił wyrok zciągający się do milicyi brzegów Duńskich bronić mającey, każdy człowiek broń nosić zdolny obowiązany jest do tey posługi; ieżeli mieszka w odległości 2 mil nie więcey od tych brzegów.

MINSK VS. d. 12 Marca. Dzień ten poświęcony rocznicą wstąpienia na tron Najjaśniejszego Monarchy Alexandra i obchodzony był przez obywateli Gubernii Mińskiej, do miasta Gubernskiego Mińska zgromadzonych; którzy czując z całym narodem ile ten dzień wielki przyłożył się do ich, i tylu millionów ludzi szczęścia pragneli go uczcić szczególniejszym obchodem: i tak za przewodnictwem pierwszych w Gubernii osob uformowano Teatr z amatorow złożony, którzy dali Reprezentacją Komedyi originalney pod ty-

tułem Tryumf Cnoty, po niey wielkie Tableaux mitologiczne i stosowna do oney Cantata, wyobrażały Cnoty tego Wielkiego Monarchy. Bogowie na Olimp zgromadzeni otaczali Bust iego, Mi. nerwa z Marsem wieńczyła skronie gałązką Lauru tak sprawiedliwie zasłużonego; dwa Geniusze ulatujące w powietrzu Jmie Alexandra na szczycie kościoła sławy unosiły. Poniżey siedziały Parki drogą nie życia iego nawijające, a miłość wstrzymwała nożyce Atropos, iżby oney przeciąć nie ważyła się. Herkules Herb państwa w ręku trzymający wspierał silnemi ramionami wzgórek na którym popiersie Cesarza umieszczone było. Srodek obrazu tego zajmowały trzy Gracye córki wdziękow i szczęścia, a uśmiech ich dowodził, że pod Berłem Alexandra upodobane znalazły siedlisko. Bogini obfitości wyobrażała dostatek ludow Berła iego poddanych, i z rogu pełnego sypała na ziemię wszystkie dary Pomony. Muzyhoynością iego ku naukom ożywione i zachęcone otaczały Apollina, który nasztuce marmuru rysował obraz tego miłośnika nauk i kunsztów, aby go w kościele pamięci złożył. Cały ten obraz składały osoby żywe, a gust i dowcip iedney, w układzie i oporządzeniu onego, słusznie dla niey mieysce Minerwy do zaięcia wskazał. Muzyka z amatorow złożona i naidystyngwowańszych obywateli w sobie mieszcząca, wybornie exekwowana, dodawała swietności temu widokowi, któren tłum do nieobięcia przytomnych widzow rozrzwieniem z serca pochodzącym i licznemi oklaskami pomnażał.

Lecz nie ten tylko był cel tego obchodu; czszcza okazałość nie jest przyjemnym dla Alexandra darem, któren szczęście swojego ludu nad wszelkie przenosi wystawy: potrzeba było ten dzień naznaczyć trwalszą pamiątką, i dla tego cała ta Reprezentacya na zysk prawdziwie Ubogich daną była, zebrana summa sześćset kilkadziesiąt czerwonych złotych, cała do ich należy; ku czemu ze słusznych obywateli wybrana została kommissya, aby tak zbawiennym zaięła się dziełem. Iakoż nie można było lepiey uczcić dnia tego, iak wsparciem ludzkości cierpiącey. Łzy nieszczęśliwych otarte, i nędza podzwignięta, najlepszym są pomnikiem dla dobrego Monarchy.

WILNO VS. d. 18 Marca. Z Koncertu d. 21 Lutego 1808 danego na utrzymanie Institutu który od dwóch lat blisko dostarcza bezpłatnie lekarstw dla ubogich chorujących w Wilnie, a który dziś jest wydziałem Towarzystwa dobroczynności w tem Mieście założonego; było dochodu rubli srebr: 1938 kop. 10, wydatki na Orkiestrę, wydrukowanie doniesień it. d. wynoszą rubli srebr. 167 kop. 75, do tych wydatkow przydać ieszcze należy rubli srebr: 115 kop. 75 na wystawienie Amfiteatru dla Muzyki, który i na dal do dawania Koncertów posłuży; pozostaie więc rubli srebr. 1654 kop. 60. Resztująca ta summa z pozostałemi z lat przeszłych rubli 1123 kop. 7 i z rocznym od teyże summy procentem rubli 78 kop. 60 składa fundusz wynoszący rubli srebr: 2856 kop. 27 na dalsze opatrzenie ubogich chorych w Wilnie.